

Prima instanță: Judecătoria Ciocana
(judecător Victoria Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Maria Guzun, Vitalie Cotorobai și Iurie Cotruță)

ÎN C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență

Președintele completului
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Luchian Vladimir,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Luchian Vladimir
împotriva Angelei Dragan cu privire la partajarea averii comune în devălmășie,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Luchian Vladimir și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana,
mun. Chișinău din 06 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2016, Luchian Vladimir a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Angelei Dragan, prin care solicită încasarea sumei de 100 000,00 lei, cota-
parte din bunurile proprietate comună, cheltuielile de judecată în mărime de 9000,00 lei,
constituite din cheltuieli de asistență juridică și suma de 3000,00 lei cu titlu de taxă de
stat (f.d.4-6).

În motivarea acțiunii reclamantul Luchian Vladimir a invocat, că mai mult de 10
ani s-a aflat în relație de concubinaj cu Angela Dragan, perioadă în care au dus o viață
de familie, însă fără a înregistra căsătoria. În acea perioadă au dus o gospodărie comună,
iar din veniturile comune au procurat apartamentul nr.zz din str. xxxxx mun. Chișinău,
în care au procurat mobilă și au făcut reparație.

Deoarece au apărut neînțelegeri între ei, Luchian Vladimir și Dragan Angela au
hotărât să se despartă și să nu mai ducă o gospodărie comună, efectuând totodată și
partajarea averii comune. În acest scop, la 15 februarie 2016, a avut o întâlnire cu Angela
Dragan, în urma căreia ambii au ajuns la o înțelegere, conform căreia Angela Dragan îi
transmite lui Luchian Vladimir suma de 20 000 Euro și mobilierul din oricare două odăi
din apartament, la alegerea acestuia, iar pârâtei îi rămâne apartamentul nominalizat și
restul bunurilor din el. În cadrul acestei întâlniri, pârâta Angela Dragan a transmis suma

de bani indicată, în acest sens, fiind întocmită o recipisă, care a fost semnată de persoanele prezente, inclusiv de către avocații Kebeș Alexei și Andrei Salcuțan.

Comunică reclamantul că, imediat după aceasta, Angela Dragan a plecat peste hotarele țării, astfel reclamantul nu a mai avut posibilitate de a lua bunurile din apartament. Iar, la data convenită cu pârâta de a se prezenta, reclamantului i-a fost îngădit accesul în apartament, astfel nici de această dată a nu a avut posibilitatea de a lua bunurile conform înțelegerii anterioare.

Reclamantul invocă, că acesta intenționa să-și ia bunurile dintr-un dormitor și din bucătărie, care constau din dormitor, mese, dulapuri, computer, mașină de spălat, frigider, scaune și alte bunuri, valoarea cărora reclamantul o apreciază la suma de 100 000 lei, sumă pe care o solicită de a fi încasată de la Angela Dragan.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 344, art.345, art.346, art.347, art. 361, art. 366 Cod Civil.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, emisă la 06 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către Luchian Vladimir împotriva Angelei Dragan cu privire la încasarea sumei de 100 000 lei, cota-parte din bunurile proprietate comună, cheltuielile de judecată exprimate prin suma de 9 000 lei, cheltuieli de asistență juridică, și 3 000 lei taxă de stat, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 44, 48-51).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 27 decembrie 2016, Luchian Vladimir, a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 57-60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Luchian Vladimir, cu menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 06 decembrie 2016 (f.d. 79-83).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că concluzia primei instanțe privind respingerea cererii de chemare în judecată este justă, or, la caz, nu s-a stabilit existența cărorva probe sau acte juridice încheiate între Luchian Vladimir și Angela Dragan, care ar constitui temei de apariție a cărorva raporturi obligaționale, în temeiul căruia reclamantul ar putea pretinde executarea unei anumite obligații, și respectiv încasarea cărorva mijloace bănești rezultate din neexecutarea obligației.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că, reieșind din probele anexate la cererea de chemare în judecată, este imposibil de a determina apariția dreptului reclamantului Luchian Vladimir în privința bunurilor mobile, care constau din dormitor, mese, dulapuri, computer, mașină de spălat, frigider, scaune și alte bunuri. Or, Luchian Vladimir nu poate fi prezumat proprietar al bunurilor solicitate, în temeiul art.305 Cod civil, dat fiind faptul că acesta la moment nici nu le posedă. La caz, nu pot fi aplicate nici prevederile art. 20 alin. (1) Codul familiei, potrivit cărora bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației, deoarece faptul aflării reclamantului în concubinaj cu pârâta, nu este temei de apariție a dreptului de proprietate în devălmășie a reclamantului asupra bunurilor mobile menționate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Luchian Vladimir la data de 18 decembrie 2017, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 decembrie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, cu remiterea cauzei la rejudicare în instanța de apel în alt complet de judecată (f.d. 88-91).

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și au aplicat eronat normele de drept material.

Prin recursul suplimentar, depus la data de 08 februarie 2018, recurentul reiterează faptul că, instanța de apel prin neadmiterea prezentării unor probe, i-a îngădit dreptul său la un proces echitabil și accesul liber la justiție. Și anume recurentul indică că, instanța de apel nu a admis anexarea la materialele cauzei a înregistrărilor audio făcute în cadrul convorbirilor duse în timpul înțelegerii extrajudiciare dintre părți și din care rezultă că bunurile au fost dobândite în comun de către ambii concubini. Suplimentar, recurentul anexează la cererea de recurs suplimentară un CD cu înregistrările audio.

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Luchian Vladimir este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 ianuarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 95).

Prin referința depusă la 26 ianuarie 2018, intimata Angela Dragan a indicat că pretențiile invocate de Luchian Vladimir, bazate pe prevederile art. 344, 345 Cod Civil sunt nefondate, deoarece proprietatea este comună atunci când este obținută în comun de două sau mai multe persoane, având dovezi elocvente cu privire la dobândirea acesteia, iar în cazul dat ea este unicul proprietar, deoarece această proprietate este agonisită și dobândită exclusiv de dânsa.

Prin referința suplimentară, depusă la 21 februarie 2018, intimata și-a exprimat dezacordul privind anexarea înregistrărilor audio la materialele cauzei civile, indicând faptul că înregistrarea audio a discuțiilor avute între părțile litigante au fost obținute ilicit, astfel admiterea acestor înregistrări, în calitate de probe, ar duce la încălcarea dreptului la viața intimă, familială și privată

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire (f.d. 86), decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 18 octombrie 2017, astfel recursul depus la data de 18 decembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Luchian Vladimir, care este parte în proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Potrivit alin. (1) art. 441 Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fără a administra noi dovezi.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Luchian Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Luchian Vladimir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Luiza Gafton